

Sygn. akt IV KZ 27/20

POSTANOWIENIE

Dnia 29 września 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie z wniosku **M. Ł.** o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym orzeczeniem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 24 lutego 2011 r., sygn. akt II AKa (...). utrzymującego w mocy orzeczenie Sądu Okręgowego w K. z dnia 29 listopada 2010 r., sygn. akt III K (...)
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 29 września 2020 r.
na posiedzeniu w przedmiocie zażalenia wnioskodawcy na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Izby Karnej Sądu Najwyższego z dnia 24 czerwca 2020 r., IV KO 38/20 o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania,

postanowił:

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 24 czerwca 2020r., sygn. akt IV KO 38/20 Przewodniczący II Wydziału Karnego Izby Karnej Sądu Najwyższego odmówił – na podstawie art. 120 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 545 § 2 k.p.k. - przyjęcia sporządzonego 10 marca 2020 r. osobiście przez M. Ł. wniosku o wznowienie postępowania w powyżej opisanej sprawie. Odmowę uzasadnił tym, że wniosek pochodził od samego M. Ł. i nie został opłacony. Wnioskodawca był wezwany do usunięcia tych braków formalnych swojego wniosku, ale w zakreślonym terminie tych czynności nie wykonał. Przedmiotowy wniosek zatem – w chwili wydania zarządzenia - nie spełniał wymogu przymusu adwokacko-radcowskiego i nie został opłacony.

Na zarządzenie wnioskodawca wniósł zażalenie, w którym sformułował zarzut naruszenia przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na treść zarządzenia, a to art. 120 § 2 k.p.k., poprzez bezzasadne przyjęcie, że wniosek o wznowienie postępowania opisany na wstępie nie został sporządzony i podpisany przez radcę prawnego oraz opłata od ww. wniosku nie została uiszczona w terminie 7 dni od wezwania do uzupełnienia braków formalnych, podczas gdy taki wniosek został sporządzony w dniu 14 kwietnia 2020 r., a opłata od ww. wniosku również była uiszczona w ww. dniu tj. w terminie 7 dni od wezwania do uzupełnienia braków formalnych i wniósł o uchylenie zarządzenia o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania opisanego powyżej.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z jednoznacznym brzmieniem przepisu art. 526 § 2 w zw. z art. 545 § 2 k.p.k. wniosek o wznowienie postępowania zakończony prawomocnym wyrokiem winien być sporządzony i podpisany przez podmiot fachowy, tj. obrońcę lub pełnomocnika będącego adwokatem lub radcą prawnym. Tymczasem – przedmiotowy w niniejszym postępowaniu - wniosek M. Ł. z dnia 10 marca 2020 r. wspomnianego warunku formalnego nie spełniał. Co więcej, wezwanie do jego uzupełnienia, a także uiszczenia wymaganej prawem opłaty od wniosku, prawidłowo doręczone wnioskodawcy w dniu 6 kwietnia 2020 r. r. pozostało bez reakcji wnioskodawcy (k. 20 akt IV KO 38/20).

Wobec nieusunięcia powyższych braków formalnych przez wnioskodawcę w wyznaczonym terminie (czego jednoznacznie dowodzi analiza akt przywołanej sprawy), wydanie zarządzenia o odmowie przyjęcia wniosku jawi się jako w pełni uzasadnione. W takim stanie rzeczy Sąd Najwyższy nie dopatrył się podstaw do uwzględnienia zażalenia. Tym bardziej, że przedstawiona w zażaleniu argumentacja nie zasługuje na uwzględnienie i nie może doprowadzić do uwzględnienia zażalenia. Rzecz bowiem w tym, że faktycznie w dniu 16 kwietnia 2020 r. do Sądu Najwyższego wpłynął sporządzony w dniu 4 kwietnia 2020 r. przez pełnomocnika M. Ł. wniosek o wznowienie postępowania w powyżej wskazanej

sprawie. Z uwagi na to, iż z treści tego wniosku nie wynikało, że stanowi on realizację nałożonego na wnioskodawcę, zarządzeniem z dnia 26 marca 2020 r., obowiązku usunięcia wspomnianych braków formalnych sporządzonego przez niego w dniu 10 marca 2020 r. wniosku o wznowienie, ów wniosek pełnomocnika wnioskodawcy został wpisany pod odrębną sygnaturę (IV KO 45/20) i stanowił przedmiot rozpoznania w tej sprawie. Dodać należy, iż dotychczas M. Ł. kilkakrotnie składał wnioski o wznowienie postępowania w tej samej sprawie i były one przedmiotem odrębnych rozpoznań. Postanowieniem z dnia 7 lipca 2020 r., wydanym w postępowaniu wszczętym w związku z wnioskiem pełnomocnika M. Ł. z dnia 4 kwietnia 2020 r., wniosek ten został oddalony, a wnioskodawca obciążony kosztami tego postępowania. Okoliczność ta z tych oczywistych, przedstawionych względów nie może zatem spowodować uznania zasadności zażalenia wnioskodawcy, skoro uzasadniając zawarte w nim żądania przedłożył on ten sam sporządzony w dniu 4 kwietnia 2020 r. wniosek o wznowienie postępowania, który wszak został prawomocnie rozpatrzony wspomnianym prawomocnym postanowieniem z dnia 7 lipca 2020 r., wydanym w sprawie IV KO 45/20 (por. k.14-17 ww. akt sprawy) i stąd też nie może być przedmiotem kolejnego merytorycznego rozpoznania.

Mając te okoliczności na względzie należało postanowić jak wyżej.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.